

ΑΠΟΨΕΙΣ

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά → despina.bahas@kosmos.com.au

Παγκόσμια Ημέρα της Ελληνικής Γλώσσας

Η 9η Φεβρουαρίου, ημέρα Μνήμης του εθνικού ποιητή της Ελλάδας Διονυσίου Σολωμού, καθιερώθηκε το 2017 από το Ελληνικό Κοινοβούλιο ως Παγκόσμια Ημέρα της Ελληνικής Γλώσσας. Ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Σύδνεϋ είχε δηλώσει τότε: «Η θεσμοθέτηση της Παγκόσμιας Ημέρας Ελληνικής Γλώσσας αποτελεί πράξη αναγνώρισης της προσφοράς της Ελληνικής Γλώσσας στον Παγκόσμιο Πολιτισμό και υπενθυμίζει ότι η Γλώσσα των Ελλήνων οδήγησε στην γέννηση των Οικουμενικών Αξιών που νοσηματοδοτούν τον σύγχρονο πολιτισμένο κόσμο». Εμείς όμως σήμερα είμαστε αντάξιοι στη συνέχιση της Ελληνικής Γλώσσας; Με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς και της Ελληνομάθειας, δεν μπόρεσα να αποφύγω την επανάληψη στο μόνιμο ερώτημα της Ομογένειας: Γιατί συνεχίζεται η φθίνουσα πορεία της Νεοελληνικής Γλώσσας που θέτει σε αμφισβήτηση το μέλλον του Ελληνισμού στην 5η Ήπειρο; Υπαρξιακό το γνωμικό του Γιάννη Ψυχάρη για ένα Λαό: «Γλώσσα και Πατρίδα είναι το ίδιο. Να πολεμά κανείς για την Πατρίδα του ή για την Εθνική τη γλώσσα, είναι ο ίδιος αγώνας. Πάντα αμύνεται περί Πάτρης...». Στην Καινή και Παλαιά Διαθήκη βρίσκουμε τη λέξη γλώσσα με την έννοια φυλή, λαός, που δείχνει πόσο η γλώσσα συνταυτίζεται με το Λαό ή την Εθνότητα που τη μιλάει. Η συνταύτιση αυτή συμφωνεί με τη διδασκαλία της σύγχρονης γλωσσολογίας, ότι από την αρχή της εμφάνισής της η γλώσσα στάθηκε το υπαρξιακό χαρακτηριστικό της Εθνότητας. Τούτο σημαίνει, ότι από τη στιγμή που ένας Λαός κάνει τη Γλώσσα του, συνήθως κάνει και την Εθνική του Ταυτότητα.

Ο πρώην Καθηγητής Γλωσσολογίας και Πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Γεώργιος Μπαμπινιώτης, όταν είχε επισκεφτεί την Αυστραλία, είχε γράψει στην εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» για το μέλλον της Ελληνικής Γλώσσας στην 5η Ήπειρο: «Με την επισκεψή μου στην Αυστραλία είχα την ευκαιρία να ενημερωθώ για τη σημερινή κατάσταση και την πορεία που διαγράφεται για τη διδασκαλία, τη γνώση και τη χρήση της Ελληνικής Γλώσσας στην Αυστραλία κατά τα επόμενα χρόνια. Θα ήθελα να επισημάνω τις μεγάλες αδυναμίες του υπάρχοντος συστήματος διδασκαλίας της Ελληνικής Γλώσσας και να κρούσω εγκαίρως τον κώδωνα του κινδύνου για μια σταδιακή επερχόμενη μείωση της παρουσίας της Ελληνικής Γλώσσας η οποία μπορεί αργότερα να οδηγήσει στην εξαφάνιση της Ελληνικής στην Αυστραλία, γιατί διαπίστωση ότι στην Αυστραλία ο αριθμός αυτών που μαθαίνουν Ελληνικά μειώνεται βαθμιαία. Και αυτό οφείλεται σε δυο παράγοντες: Η κατάρτιση των Διδασκόντων την Ελληνική Γλώσσα είναι ελλιπής και τα κίνητρα για τα παιδιά των Ελλήνων Ομογενών να μάθουν την Ελληνική Γλώσσα είναι περιορισμένα».

ΕΧΕΙ διαπιστωθεί πως η Ελληνική Γλώσσα στην Αυστραλία υποβαθμίζεται χρόνο με το χρόνο. Δηλαδή ολοένα και λιγότερα παιδιά ελληνικής καταγωγής επιλέγουν να

Η Νεοελληνική Γλώσσα μπορεί να μην έχει βέβαια την εμπορικότητα της Αγγλικής και των άλλων γειτονικών προς την Αυστραλία χωρών, αλλά σαν εργαλείο φιλοσοφικής επεξεργασίας εξακολουθεί να είναι τόσο δυναμική όσο και η Αρχαία προκάτοχός της.

μάθουν ελληνικά. Αυτό το είχα προβλέψει προσωπικά, ως Διπλωματούχος Δασκάλα των Ελληνικών που δίδαξα στα διάφορα σχολεία πως ο αριθμός των παιδιών στην εκμάθηση της Ελληνικής Γλώσσας έχει μειωθεί αισθητά. Αυτό μας δείχνει καθαρά πως ένα ποσοστό των Αυστραλογεννημένων Γονέων και Κηδεμόνων δεν ενδιαφέρονται να μάθουν τα παιδιά τους την Ελληνική Γλώσσα. Γι'αυτό παρατηρείται χρόνο με το χρόνο και η πτώση των μαθητών στις Έδρες των Νεοελληνικών στα Πανεπιστήμια. Δηλαδή κάθε φέτος και χειρότερα! Είναι ανησυχητικό το γεγονός και πρέπει να μας προβληματίζει γιατί αν δεν υπάρχουν αρκετοί μαθητές στα Σχολεία και φοιτητές στις Έδρες των Νεοελληνικών δεν θα μπορεί να συνεχιστεί η λειτουργία τους. Δηλαδή απειλούνται οι πολύχρονοι αγώνες των προηγούμενων Γενιών για τη διατήρηση της Ελληνικής Γλώσσας και του Πολιτισμού μας σε αυτή τη χώρα που διαλέξαμε για δεύτερη Πατρίδα μας. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι για τη θλιβερή αυτή εικόνα της Ελληνικής Γλώσσας η ευθύνη είναι συλλογική.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ όμως που καίει αυτή τη στιγμή δεν είναι τι φταίει ή ποιος φταίει, αλλά τι πρέπει να γίνει να πειστούν όλα τα παιδιά μας να μαθαίνουν ελληνικά σε όλες τις βαθμίδες της Ελληνόφωνης Εκπαίδευσης. Είναι εθνικά αναγκαίο να συνεχίσουμε πάσει θυσία τον αγώνα ενάντια στην αφομοίωση, ιδιαίτερα όταν έχουμε σαν φαινό παράδειγμα αυτό των Αποδήμων της Αμερικής. Με κανένα τρόπο δεν πρέπει να σηκώσουμε τα χέρια ψηλά, ιδιαίτερα σε μια χώρα που το ελληνικό στοιχείο διαπρέπει σε όλους τους τομείς. Η Νεοελληνική Γλώσσα μπορεί να μην έχει βέβαια την εμπορικότητα της Αγγλικής και των άλλων γειτονικών προς την Αυστραλία χωρών, αλλά σαν εργαλείο φιλοσοφικής επεξεργασίας εξακολουθεί να είναι τόσο δυναμική όσο και η Αρχαία προκάτοχός της. Με αυτά τα δεδομένα αν σκεφτεί κανείς ότι οι θεωρητικές μελέτες ελκύουν ένα μεγάλο ποσοστό φοιτητών, η Ελληνική Γλώσσα μπορεί να φανεί μοναδική ευκαιρία για τα Ελληνόπουλα της Διασποράς που ακολουθούν κλασικές μελέτες. Πέρα όμως από κάθε λογική επεξήγηση τα Ελληνικά είναι μια ανάγκη, μια Εθνική υποχρέωση μπορώ να πω, γιατί μόνο έτσι μέσα σε ένα αλλόγλωσσο και διαβρωτικό περιβάλλον θα διατηρήσουμε την Εθνική μας συνείδηση, τις Ρίζες μας και τις απαρχές μας.

ΑΝΑΓΚΗ ζωτικής σημασίας λοιπόν Όλων μας είναι να μάθουν, να αγαπούν και να σέβονται τα παιδιά μας την Ελληνική Γλώσσα. Το μεγαλύτερο βάρος της αποστολής αυτής πέφτει αυτεπάγγελτα στους ώμους των Ελληνόφωνων Δασκάλων. Γιατί ιδιαίτερα αυτοί είναι ταγμένοι να ξυπνήσουν στα Ελληνόπουλα το ενδιαφέρον γύρω από την Ελληνική μας Γλώσσα και να ανάψουν μέσα στη ψυχή τους την Αγάπη για καθετί το Ελληνικό. Αλλά πως θα το πετύχουν αυτό; Θα ήταν βέβαια υπερβολικό και αδιανόστο να ζητάμε από τη νέα μας Γενιά επιδόσεις όμοιες ή ανάλογες των μαθητών της Ελλάδας, σε

ότι αφορά την άνεση χρήσης της γραφής, ανάγνωσης, ορθογραφίας και προφοράς. Αλλά τα παιδιά που αποφοιτούν από τα Ελληνόφωνα σχολεία να μπορούν να μιλάνε, να γράφουν και να διαβάζουν τα Ελληνικά με σχετική άνεση. Όταν όμως τα παιδιά μας τελειώνουν την Δευτεροβάθμια Ελληνόφωνα Εκπαίδευση και δυσκολεύονται να διαβάσουν μια Ελληνική Εφημερίδα, ένα Ελληνικό περιοδικό ή να γράψουν ένα γράμμα στη γιαγιά ή τον παππού, στη θεία ή το θείο, τότε σίγουρα κάτι δεν πρέπει να πηγαίνει καλά και μπαίνει σε αμφισβήτηση η αποστολή όλων όσοι είναι ταγμένοι να προάγουν την Ελληνόφωνη Παιδεία.

ΩΣ Διπλωματούχος Εκπαιδευτικός, με πολυετή πείρα στα Ελληνόφωνα Σχολεία του Σύδνεϋ κρίνω αναγκαίο σαν υπέρτατο καθήκον και βοήθεια να συστήσω σε όλους τους Διδάσκοντες την Ελληνική Γλώσσα πως πρέπει να ομιλείται μέσα στις τάξεις την ώρα του μαθήματος η Ελληνική Γλώσσα καθαρά και από την Α΄ Τάξη πρέπει να γράφεται το μάθημα στον πίνακα με συλλαβές βάζοντας τα παιδιά να το διαβάζουν όλα μαζί. Είναι ο μόνος τρόπος για την ακοή και μάθηση της Ελληνικής Γλώσσας, ακόμη και για τα παιδιά που δεν μιλούν την ελληνική γλώσσα. Η αγγλική να χρησιμοποιείται μόνο για μετάφραση των μαθημάτων. Οι δε γονείς, οι παππούδες και οι γιαγιάδες πρέπει να μιλούν την ελληνική γλώσσα στα παιδιά και στα εγγόνια τους σε καθημερινή βάση. Είναι απαραίτητο να πείσουμε τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας πως πρέπει να μάθουν τη Γλώσσα της ιστορικής τους καταγωγής, τα ήθη και έθιμά μας, τη θρησκεία μας και να συνεχίσουν να μαθαίνουν τα Ελληνικά σε όλες τις βαθμίδες της Ελληνόφωνης Εκπαίδευσης. Με τον τρόπο αυτό θα επιβιώσει το Ελληνικό στοιχείο στην Αυστραλία και ο Ιστορικός του μέλλοντος θα κρίνει την πράξη μας αυτή ως σοβαρή προσφορά των Ελληνοαυστραλών προς τη Γλώσσα τους, ως αυθόρμητη πράξη που απορρέει από την Αγάπη του Ατόμου προς την Ιστορική του Καταγωγή. Στην Αυστραλία το Μέλλον του Ελληνισμού γράφεται με μια λέξη: Ελληνομάθεια!

Για άνθη
σε κάθε περίπτωση

WARATAH FLORIST

ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ
ΜΠΕΡΤΟΥΤΣΙ

- * Ανθοδέσμες
- * Στεφάνια
- * Ανθοστολισμοί

4/322 Homer St., Earlwood
Τηλ.: 9559 1193